

1 Wat betekenen de begrippen "levensonderhoud" en "onderhoudsplicht" in de praktijk? Welke personen zijn jegens anderen onderhoudsplichtig?

In het Franse recht wordt onder een onderhoudsverplichting verstaan de verplichting die de wet oplegt aan degenen die over de middelen beschikken om te voorzien in de behoeften van een andere persoon met wie zij door een familieband of huwelijk zijn verbonden. Er zijn dus verschillende mensen aan wie deze onderhoudsverplichting (alimentatieverplichting) ten goede kan komen, zoals:

een echtgeno(o)t(e) kan alimentatie ontvangen van zijn/haar echtgeno(o)t(e) (de artikelen 212 en 214 van het burgerlijk wetboek (*code civil*)),

kinderen kunnen alimentatie ontvangen van hun ouders (de artikelen 203, 371-2 en 373-2-2 van het burgerlijk wetboek),

vaders, moeders en andere bloedverwanten in opgaande lijn kunnen alimentatie ontvangen van hun kinderen (artikel 205 van het burgerlijk wetboek),

schoonvaders en schoonmoeders kunnen alimentatie ontvangen van hun schoonzonen en schoondochters (artikel 206 van het burgerlijk wetboek),

een behoeftige overlevende echtgenoot (artikel 767 van het burgerlijk wetboek).

2 Tot welke leeftijd heeft een kind aanspraak op levensonderhoud? Zijn de regels inzake levensonderhoud verschillend voor minderjarigen en volwassenen?

Wat de onderhoudsverplichting jegens kinderen betreft, is er geen wettelijke leeftijdsgrens: de onderhouds- en opvoedingsverplichting van de ouders eindigt niet automatisch wanneer het kind wettelijk meerderjarig wordt (artikel 371-2 van het burgerlijk wetboek). Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen twee perioden:

zolang het kind minderjarig is of, indien het meerderjarig is, totdat het financieel onafhankelijk is, hebben de ouders een onderhouds- en opvoedingsverplichting jegens hun kind om het de nodige garanties voor zijn ontwikkeling en opvoeding te bieden;

zodra de onderhouds- en opvoedingsverplichting komt te vervallen, zijn de algemene regels inzake onderhoudsverplichtingen van toepassing, op grond waarvan de eiser zijn behoeften moet bewijzen (de artikelen 205 en 207 van het burgerlijk wetboek).

De alimentatie kan geheel of gedeeltelijk rechtstreeks aan het kind worden betaald zodra het meerderjarig is geworden.

3 Moet ik om alimentatie verzoeken bij een bevoegde autoriteit of rechterlijke instantie? Wat zijn de belangrijkste onderdelen van deze procedure?

Als de alimentatie niet vrijwillig wordt betaald, moet de alimentatiegerechtigde, zijn vertegenwoordiger of de persoon die zijn hoofdverzorger is een rechtsvordering instellen met het verzoek het te betalen bedrag vast te stellen en de alimentatieplichtige te gelasten dat bedrag te betalen.

Een alimentatievordering kan het hoofdonderwerp van de vordering zijn of kan worden ingesteld in het kader van bijvoorbeeld een echtscheidingsprocedure of een procedure om vast te stellen hoe het ouderlijk gezag moet worden uitgeoefend.

Wat alimentatievorderingen tussen volwassenen betreft, moet de persoon die een alimentatievordering instelt, bewijzen dat hij behoeftig is en niet in staat is in zijn eigen onderhoud te voorzien. Indien de alimentatiegerechtigde echter zelf ernstig heeft nagelaten zijn verplichtingen jegens de alimentatieplichtige na te komen, kan de rechter de alimentatieplichtige ontslaan van de verplichting tot volledige of gedeeltelijke betaling van de alimentatieschuld (artikel 207 van het burgerlijk wetboek).

4 Kan het verzoek worden gedaan namens een familielid (zo ja, van welke graad) of een kind?

In het Franse recht worden minderjarigen niet als alimentatiegerechtigden beschouwd: alleen de ouder of de derde die voor het kind zorgt, heeft die hoedanigheid en kan tegen de andere ouder of ouders optreden om hem/haar/hen een bijdrage te doen betalen voor de opvoeding en het onderhoud van het kind.

Sociale diensten kunnen op grond van artikel 205 van het burgerlijk wetboek (artikel L132-7 van het wetboek maatschappelijk welzijn en gezin (*code de l'action sociale et des familles*)) namens de alimentatiegerechtigde optreden indien deze daartoe niet bevoegd is.

Ziekenhuizen en publieke zorginstellingen/verzorgingsinstellingen kunnen zich rechtstreeks wenden tot personen die alimentatie verschuldigd zijn aan iemand die in het ziekenhuis is opgenomen (artikel L6145-11 van het wetboek volksgezondheid (*code de la santé publique*)).

Een persoon die onder voogdij staat, moet door zijn voogd worden vertegenwoordigd (artikel 475 van het burgerlijk wetboek).

5 Indien ik naar de rechter wil stappen, hoe weet ik dan welke rechter bevoegd is?

De vordering moet worden ingesteld bij een **familierechter** (*juge aux affaires familiales*) bij een regionale rechtbank (*tribunal de grande instance*) (artikel L. 213-3 van het wetboek gerechtelijke organisatie (*code de l'organisation judiciaire*)).

Behoudens de toepassing van de bepalingen van Verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen, is in artikel 1070 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*code de procédure civile*) bepaald dat de bevoegde familierechter:

de rechter is van de plaats waar de gezinswoning gelegen is;

indien de ouders gescheiden wonen, de rechter is van de woonplaats van de ouder bij wie de minderjarige kinderen gewoonlijk wonen in het geval van gezamenlijk ouderlijk gezag, of de rechter is van de woonplaats van de ouder die als enige het ouderlijk gezag uitoefent; in andere gevallen de rechter is van de woonplaats van de persoon die de procedure niet heeft ingesteld.

In het geval van een gezamenlijke vordering ligt de bevoegdheid overeenkomstig de keuze van de partijen bij de rechter van de woonplaats van een van de partijen.

Indien het geschil echter uitsluitend betrekking heeft op de alimentatie voor de echtgeno(o)t(e), de bijdrage aan het onderhoud en de opvoeding van een kind, de bijdrage in de kosten van het huwelijk of een compenserende vergoeding, kan de bevoegdheid liggen bij de rechter van de woonplaats van de alimentatiegerechtigde echtgeno(o)t(e) of de ouder die de hoofdverzorger van de kinderen is, ook als ze meerderjarig zijn.

6 Heb ik als verzoeker een vertegenwoordiger (bv. advocaat, centrale of lokale autoriteit enz.) nodig om de zaak bij de rechter aanhangig te maken? Zo nee, welke procedures zijn van toepassing?

De procedure is een mondelinge procedure en vereist geen vertegenwoordiging: eisers kunnen persoonlijk voor de rechter verschijnen met de nodige bewijsstukken.

De procedure kan worden ingesteld door middel van een dagvaarding (via een gerechtsdeurwaarder) of gewoon door een aan de rechtbank gericht verzoek. Wanneer in het kader van een gerechtelijke echtscheidingsprocedure alimentatie wordt gevorderd, moet de eiser zich laten vertegenwoordigen door een advocaat met vertegenwoordigingsrecht (*avocat*).

7 Moet ik vergoedingen betalen voor het aanhangig maken van de zaak? Zo ja, hoeveel bedragen deze ongeveer? Kan ik, wanneer mijn financiële middelen ontoereikend zijn, rechtsbijstand krijgen om de kosten van de procedure te dekken?

Er zijn geen gerechtskosten in eerste aanleg. Voor een beroepsprocedure wordt 225 EUR aangerekend.

Onder bepaalde financiële omstandigheden kunnen eisers rechtsbijstand krijgen.

8 Welk soort alimentatie kan door de rechter worden toegekend? Hoe wordt het bedrag van de alimentatie berekend? Kan de rechterlijke beslissing worden herzien wanneer de kosten voor levensonderhoud of de gezinssituatie wijzigen? Zo ja, hoe (bv. via een automatisch indexeringsstelsel)?

Een bijdrage aan het onderhoud en de opvoeding van een kind kan de volgende vormen aannemen:

een maandelijks betaling aan de alimentatiegerechtigde ouder (meest gebruikelijk);

directe betaling van namens het kind gemaakte kosten;

recht van gebruik en bewoning van een eigendom van de alimentatieplichtige, of afstand van goederen in vruchtgebruik, of toewijzing aan de alimentatiegerechtigde van goederen die inkomsten genereren.

De bijdrage wordt berekend op basis van de **middelen van elk van de ouders** en de **behoeften van het kind**. Sinds 2010 publiceert het ministerie van Justitie (*Ministère de la justice*) een referentietabel, **louter ter indicatie, opgesteld op basis van het inkomen van de alimentatieplichtige en de alimentatiegerechtigde, het aantal kinderen voor wie ze de zorg hebben en de omvang van het bezoekrecht en de huisvesting. De rechter voorziet systematisch in een indexering** van de bijdrage (op basis van de algemene prijsindex voor de consumptie door stedelijke huishoudens).

Overige onderhoudsbijdragen:

Bij de vaststelling van het bedrag van een **bijdrage door een echtgenoot(e) in de kosten van het huwelijk** moet de rechter rekening houden met alle door de betrokkene gemaakte kosten die nuttige of noodzakelijke kosten zijn. Dit neemt de vorm aan van een financiële betaling, het nemen van verantwoordelijkheid voor een lening of zelfs de bewoning van de echtelijke woning.

Indien in een **echtscheidingsprocedure aan een van de echtgenoten alimentatie wordt toegekend op basis van de hulpverplichting**, kan worden besloten dat een deel van de maandelijks betalingen voor een lening wordt overgenomen; de rechtbanken geven echter de voorkeur aan de betaling van een maandelijks bedrag. Dit bedrag wordt vastgesteld op basis van de **levensstandaard waarop de eisende echtgenoot(e) aanspraak kan maken, gelet op de hoedanigheid van zijn/haar echtgenoot(e)**.

Alimentatie voor bloedverwanten in opgaande lijn en schoonouders wordt slechts toegekend **in verhouding tot de behoefte van de eiser en de rijkdom van de persoon die de alimentatie dient te betalen**. Afhankelijk van de omstandigheden in de zaak kan de rechter, zelfs ambtshalve, een door de geldende wetgeving (artikel 208 van het burgerlijk wetboek) toegestane clausule inzake de aanpassing van die alimentatie opnemen.

Een herziening van de alimentatie is altijd mogelijk, mits de eiser kan bewijzen dat een nieuw element van invloed is op de middelen van de alimentatiegerechtigde en/of alimentatieplichtige en/of de behoeften van het kind/de alimentatiegerechtigde.

9 Hoe en aan wie wordt de alimentatie betaald?

In het burgerlijk wetboek is er geen voorkeur voor een bepaalde wijze van betaling opgenomen. De wijze van betaling kan worden bepaald in een overeenkomst tussen de partijen. Bij gebrek aan een dergelijke overeenkomst bepaalt de rechter de wijze van betaling in zijn beslissing.

De alimentatie wordt rechtstreeks betaald aan de alimentatiegerechtigde of aan de sociale dienst, het ziekenhuis of de publieke verzorgings- of zorginstelling die namens de alimentatiegerechtigde een rechtsovereenkomst heeft ingesteld.

Er wordt op gewezen dat in het geval van een bijdrage aan het onderhoud van een kind de alimentatie geheel of gedeeltelijk kan worden vervangen door de betaling van een geldbedrag aan een erkende instantie die belast is met de verstrekking van een geïndexeerd inkomen aan het kind (artikel 373-2-3 van het burgerlijk wetboek). De rechter kan ook beslissen dat de alimentatie rechtstreeks aan het meerderjarige kind wordt uitbetaald.

10 Hoe kan een persoon (de onderhoudsplichtige) die niet vrijwillig betaalt, tot betaling worden gedwongen?

Als de alimentatiegerechtigde over een executorial titel beschikt, kan hij een gerechtsdeurwaarder rechtstreeks opdracht geven om een executiemaatregel ten uitvoer te leggen met betrekking tot het vermogen van de alimentatieplichtige (behalve voor de beslaglegging op een onroerende zaak of loon, waarvoor een voorafgaande rechterlijke beslissing vereist is). Gerechtsdeurwaarders hebben ruime onderzoeksbevoegdheden om samen met de autoriteiten de informatie te vinden die nodig is om de alimentatieplichtige of zijn goederen te lokaliseren.

De belangrijkste tenuitvoerleggingsprocedures die een alimentatiegerechtigde kan laten toepassen, zijn de volgende:

procedure van directe betaling (de artikelen L 213-1 en R 213-1 e.v. van het wetboek van tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beslissingen (*code des procédures civiles d'exécution*)): de laatste zes maanden van achterstallige alimentatie en de huidige alimentatie kunnen worden ingevorderd. De gerechtsdeurwaarder stelt de derde (werkgever, bank of een derde-schuldenaar van de alimentatieplichtige) in kennis van zijn verplichting om de alimentatie rechtstreeks aan de deurwaarder te betalen;

loonbeslag (de artikelen L 3252-1 en R 3252-1 e.v. van het arbeidswetboek (*code du travail*)): het is een rechter van een districtsrechtbank (*juge d'instance*) die opdracht moet geven om over te gaan tot loonbeslag;

derdenbeslag (de artikelen L 211-1, L 162-1, R 211-1 en R 162-1 e.v. van het wetboek van tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beslissingen) staat toe dat beslag wordt gelegd op schulden aan de alimentatieplichtige (meestal beslag op een bankrekening);

beslag voor verkoop (de artikelen L 221-1 en R 221-1 e.v. van het wetboek van tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beslissingen): beslag op materiële goederen (televisie, auto enz.);

beslag op onroerende zaken (de artikelen L 311-1 en R 311-1 e.v. van het wetboek van tenuitvoerlegging van civielrechtelijke beslissingen): **het gaat hier om onroerende zaken die eigendom zijn van de alimentatieplichtige. Het is de uitvoeringsrechter (*juge de l'exécution*) die opdracht moet geven om de onroerende zaak te verkopen.**

De kosten van gerechtsdeurwaarders zijn volledig voor rekening van de alimentatieplichtige.

In een strafrechtelijke procedure kan de alimentatieplichtige worden veroordeeld voor het **in de steek laten van het gezin. Dit strafbare feit kan worden bestraft met een** gevangenisstraf van twee jaar en een boete van 15 000 EUR (artikel 227-3 van het wetboek van strafrecht (*code pénal*)).

11 Beschrijf kort alle met betrekking tot de tenuitvoerlegging geldende beperkingen, met name de voorschriften ter bescherming van de onderhoudsplichtige en inzake verval- of verjaringstermijnen.

De verjaringstermijn voor alimentatie bedraagt 5 jaar te rekenen vanaf elke datum waarop de betaling ervan verschuldigd werd (artikel 2224 van het burgerlijk wetboek).

De procedure voor directe betalingen mag niet worden toegepast voor betalingsachterstanden van meer dan zes maanden. Dat sluit niet uit dat andere methoden voor tenuitvoerlegging kunnen worden toegepast om dergelijke betalingsachterstanden in te vorderen.

De tenuitvoerleggingsprocedure moet beperkt blijven tot wat noodzakelijk lijkt voor de invordering van de schuld en er mag geen sprake zijn van misbruik bij de keuze van de tenuitvoerleggingsmaatregelen.

Het is bij wet verboden bepaalde activa in beslag te nemen: onderhoudsbijdragen, roerende zaken die noodzakelijk zijn voor het leven en werk van de alimentatieplichtige, goederen die essentieel zijn voor gehandicapten, bepaalde uitkeringen en kinderbijslagen. Op een bankrekening kunnen alleen

bedragen boven het minimuminkomen (actief solidariteitsinkomen (*le revenu de solidarité active*) voor een alleenstaande in beslag worden genomen. In het geval van loonbeslag wordt het bedrag dat in beslag mag worden genomen, bepaald op basis van het loon en de personen ten laste van de alimentatieplichtige.

12 Zijn er organisaties of autoriteiten die mij kunnen helpen bij de invordering van alimentatie?

Organisaties die verantwoordelijk zijn voor de betaling van kinderbijslag kunnen onder bepaalde voorwaarden de rechten van een alimentatiegerechtigde overnemen. In dat geval kunnen zij namens de alimentatiegerechtigde een gerechtelijke procedure starten. Als de private tenuitvoerleggingsprocedure niet het beoogde resultaat heeft, is het ook mogelijk de procureur-generaal (*procureur de la République*) te verzoeken om via de openbare accountant (*comptable public*) een openbare invorderingsprocedure in gang te zetten.

13 Kunnen organisaties (overheids- of privéorganisaties) een voorschot op (een deel van) het alimentatiebedrag betalen in de plaats van de onderhoudsplichtige?

Onder bepaalde voorwaarden kunnen organisaties die verantwoordelijk zijn voor de betaling van kinderbijslag de alimentatiegerechtigde een toelage betalen als voorschot op de verschuldigde alimentatie.

14 Indien ik mij in deze lidstaat bevind en de onderhoudsplichtige zijn/haar verblijfplaats in een ander land heeft:

14.1 Kan ik in deze lidstaat hulp krijgen van een autoriteit of een privéorganisatie?

Als de alimentatieplichtige zijn woonplaats in een ander land heeft en de alimentatiegerechtigde zich in Frankrijk bevindt, kan de alimentatiegerechtigde contact opnemen met het bureau voor de invordering van alimentatieschulden (*Bureau de Recouvrement des Créances Alimentaires (RCA)*) van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Internationale Ontwikkeling (*Ministère des Affaires Étrangères et du Développement International*). Het bureau zal dan contact opnemen met de centrale autoriteit van het land waar de schuldenaar verblijft om de schuld in te vorderen.

De alimentatiegerechtigde kan ook contact opnemen met het kinderbijslagfonds (*Caisse d'Allocations Familiales (CAF)*), dat financiële steun kan bieden als de alimentatieplichtige niet betaalt, zelfs als de alimentatieplichtige zich in het buitenland bevindt.

14.2 Zo ja, hoe kan ik contact opnemen met die autoriteit of privéorganisatie?

Contact opnemen met de Franse centrale autoriteit kan per brief, telefoon of e-mail:

Ministère des affaires étrangères et du développement international

Bureau de recouvrement des créances alimentaires

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Tel: + 33 (0) 1 43 17 91 99

Fax: +33 (0)1 43 17 81 97

E-mail: recouv-creances-alimentaires.fae-saj-pdp@diplomatie.gouv.fr

15 Indien ik mij in een ander land bevind en de onderhoudsplichtige zich in deze lidstaat bevindt:

15.1 Kan ik mij in deze lidstaat rechtstreeks wenden tot een autoriteit of een privéorganisatie?

Als de schuldenaar in Frankrijk woont en de schuldeiser in het buitenland verblijft, moet de schuldeiser **contact opnemen met de centrale autoriteit van het land waar hij verblijft**. De centrale autoriteit die de schuldvordering indient, zal dan contact opnemen met de Franse centrale autoriteit (het bureau voor de invordering van alimentatieschulden, dat onder het ministerie van Buitenlandse Zaken ressorteert), die de nodige maatregelen zal nemen om de schuld in te vorderen.

Indien een alimentatiegerechtigde over een beslissing tot tenuitvoerlegging beschikt, kan hij ook rechtstreeks een gerechtsdeurwaarder opdracht geven om de schuld in te vorderen (zonder via de centrale autoriteiten te gaan). In dat geval kan de alimentatiegerechtigde geen beroep doen op de hulp van de centrale autoriteit.

Er dient op te worden gewezen dat bij gebrek aan een rechterlijke beslissing waarin het principe van een alimentatie wordt vastgesteld, de centrale autoriteit van een lidstaat die een vordering instelt een verzoek kan indienen om een beslissing van het bureau voor de invordering van alimentatieschulden te verkrijgen teneinde het principe van een alimentatie te laten vaststellen in een Franse rechterlijke beslissing (bijlage VII van Verordening (EU) nr. 4/2009).

15.2 Zo ja, hoe kan ik contact opnemen met die autoriteit of privéorganisatie en welk soort bijstand kan ik krijgen?

Contact opnemen met de Franse centrale autoriteit kan per brief, telefoon of e-mail:

Ministère des affaires étrangères et du développement international

Bureau de recouvrement des créances alimentaires

27, rue de la Convention

CS 91533

75732 Paris Cedex 15

Tel: + 33 (0) 1 43 17 91 99

Fax: +33 (0)1 43 17 81 97

E-mail: recouv-creances-alimentaires.fae-saj-pdp@diplomatie.gouv.fr

Als een alimentatiegerechtigde besluit rechtstreeks contact op te nemen met een gerechtsdeurwaarder, kan hij de gegevens van erkende gerechtsdeurwaarders terugvinden in de rubriek "*Trouver un huissier*" op de website van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders (*Chambre nationale des huissiers de justice*).

16 Is deze lidstaat gebonden door het Haagse Protocol van 2007?

Ja

17 Indien deze lidstaat niet is gebonden door het Haagse Protocol van 2007, welk rechtsstelsel zal er dan overeenkomstig zijn regels van internationaal privaatrecht worden toegepast op de alimentatievordering? Wat zijn de desbetreffende regels van internationaal privaatrecht?

Niet van toepassing.

18 Welke regels gelden er met betrekking tot de toegang tot de rechter in grensoverschrijdende zaken in de EU (conform de structuur van hoofdstuk V van de verordening inzake onderhoudsverplichtingen)?

De rechtsbijstand kan geheel of gedeeltelijk zijn. Rechtsbijstand wordt verleend:

automatisch voor kinderen jonger dan 21 jaar op grond van artikel 46 van Verordening (EG) nr. 4/2009;

in de overige gevallen, indien de persoon die rechtsbijstand vraagt voldoet aan de in de wet vastgestelde voorwaarden inzake middelen (wet nr. 91-647 van 10 juli 1991 inzake rechtsbijstand (*loi n° 91-647 du 10 juillet 1991 relative à l'aide juridique*) en decreet nr. 91-1266 van 19 december 1991) (*décret n°91-1266 du 19 décembre 1991*)).

In Frankrijk omvat rechtsbijstand de honoraria die de in de beslissing betreffende rechtsbijstand aangestelde advocaat aanreken voor de gerechtelijke procedure alsook de honoraria van de gerechtsdeurwaarder die in dezelfde beslissing is aangesteld voor de schuldivorderingsprocedure.

Overeenkomstig **Richtlijn 2003/8/EG van de Raad van 27 januari 2003** wordt bij verzoeken om rechtsbijstand in verband met alimentatieverplichtingen dezelfde procedure gevolgd als bij andere grensoverschrijdende geschillen.

Het verzoek om rechtsbijstand wordt door de alimentatiegerechtigde in het Frans toegezonden aan de dienst toegang tot het recht en slachtofferhulp (*Service de l'accès au droit et à la Justice et de l'aide aux victimes (SADJAV)*), die op het volgende adres is gevestigd:

Ministère de la Justice

Service de l'accès au droit et à la Justice et de l'aide aux victimes

Bureau de l'aide juridictionnelle

13, Place Vendôme

75042 PARIS cedex 01

Tel: 01 44 77 71 86

Fax: 01 44 77 70 50

19 Welke maatregelen heeft deze lidstaat genomen om de uitvoering van de taken die zijn beschreven in artikel 51 van de verordening inzake onderhoudsverplichtingen te waarborgen?

Het bureau voor de invordering van alimentatieschulden bevestigt de ontvangst van de door de buitenlandse centrale autoriteit ingediende vordering en van het overgelegde bewijsmateriaal. Het controleert of het dossier volledig is en of de documenten, met name juridische documenten, juist en bruikbaar zijn. Om te kunnen anticiperen op problemen met de tenuitvoerlegging, verzoekt het bureau de verzendende autoriteit indien nodig verduidelijkingen en/of andere uittreksels of vertalingen van uittreksels te verstrekken. Het bureau vergemakkelijkt het starten van een procedure met betrekking tot de in artikel 56 bedoelde vorderingen door deze te versturen naar de gerechtelijke autoriteiten die in dat gebied bevoegd zijn.

Het bureau helpt om de alimentatieplichtige te vinden en vergemakkelijkt het zoeken naar informatie over zijn middelen door de zaak voor te leggen aan de procureur-generaal en aan de diensten van de *Direction Générale des Finances Publiques* overeenkomstig de artikelen 61, 62 en 63 van Verordening (EG) nr. 4/2009.

De centrale autoriteit vergemakkelijkt ook minnelijke schikkingen door rechtstreeks contact op te nemen met de alimentatieplichtige en haar voorstellen voor vrijwillige betaling over te maken aan de alimentatiegerechtigde via de centrale autoriteit van de staat waar de alimentatiegerechtigde verblijft.

Indien de minnelijke invordering mislukt, is een gerechtelijke invorderingsprocedure altijd mogelijk, mits de buitenlandse beslissing in Frankrijk uitvoerbaar is. Het bureau staat in contact met de gerechtsdeurwaarders die belast zijn met het invorderen van de schuld om ervoor te zorgen dat de tenuitvoerleggingsprocedure goed verloopt.

Het Bureau vraagt altijd om een bankoverschrijving te regelen.

In gevallen waarin de afstamming moet worden vastgesteld om de alimentatie in te vorderen, deelt het bureau de alimentatiegerechtigde mee welke autoriteit bevoegd is om de procedure tot vaststelling van de afstamming uit te voeren.

Laatste update: 05/06/2018

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.